

βραχιολάκι τό, κοιν. **βραχιουλὰ** βόρ. ιδιόμ. **βρασ-σελάτσι** Μεγίστ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. **βραχιόλι** διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸν βραχιόλιον ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Δὲ θυμῶσι, Μαργιουρίτσα, | ποῦ 'μασι μικρὰ πιδάκια,
ἐπιζαμι πιχνιδάκια, | σοῦ 'φίρνα τὰ βραχιουλὰκια
κὶ λιμουνουπουρτουκαλάκια

Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Συνών. ***βραχιολόπουλλον**.

βραχιολῆ ἡ, Θράκ. (Σηλυβρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βραχιόλι** καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῆ.

Τὸ φυτὸν περιπλοκάς ἡ Ἑλληνική (periploca Graeca) τῆς τάξεως τῶν Ἀσκληπιαδωδῶν (Asclepiadaceae) Συνών. **περικοκλάδα**. Πβ. ***βραχιολίτσα**.

βραχιόλι τό, **βραχιόλιν** Ἰκαρ. κ.ά. **βραχιόλι** κοιν. καὶ Καππ. Τσακων. **βραχιόλ'** βόρ. ιδιόμ. **βραχόλι** Μύκ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) **βραχόλ'** Λέσβ. (Πλομάρ.) Σάμ. **βρα-δολίν** Κύπρ. **βραδόλιν** Πόντ. (Κερασ.) **βραδολ'** Καππ. (Ἀνακ.) **βραδιόλ-λ'** Ρόδ. **φραδολ-λ'** Χίος **φραγολ-λ'** Χίος **βραχέλιν** Λυκ. (Λιβύσσ.) **βρασ-σέλιν** Μεγίστ. **βρα-θάλιν** Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) **βραθάλι** Πόντ. (Ἄμισ.) **βρα-θάλ'** Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) **βροθάλι** Καππ. (Φάρασ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. **βραχιόλιον**, παρ' ὃ καὶ **βρα-χιάλιον**.

1) Δακτυλιοειδὲς κόσμημα τῆς χειρὸς, ψέλλιον κοιν. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Φάρασ. κ.ά.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: Φρ. Ἐσέγκεν τὸ βραθάλ' 'ς σὸ δόρ'ν ἄτ' (ἔβαλε τὸ βραχιόλι 'ς τὸ χέρι του, δηλ. ἤρχιζε νὰ μανθάνῃ τέχνην) Κοτύωρ. Ἐδ' καὶ τὸ χρυσὸν βραθάλ' 'ς σὸ δόρ'ν ἄτ' (ἔχει καὶ τὸ χρυσὸ βρα-χιόλι 'ς τὸ χέρι του, δηλ. γνωρίζει καὶ τέχνην) αὐτόθ. Τὸ βραθάλ' 'ς σὸ δόρ'ν ἄτ' ἔδ' (ἐπὶ τοῦ γνωρίζοντος τέ-χνην καὶ οὐδόλως ἀποροῦντος διὰ τὴν ζωὴν) Τραπ. || Ἄσμ.

Νά 'χα φλουριά νὰ τοῦκ-κίτσα, νὰ τὰ 'κανα βρασ-σέλια,
νὰ τὰ φοροῦν τὰ σ-σέρια σου τὰ μαργαριταρένια
Μεγίστ. Συνών. **βέργα** A 14, **βεργάκι** 3, **βραχιόνι** 2.

2) Σιδηροῦς ἢ μετάλλινος ἐν γένει δακτύλιος, ὁ ὁποῖος συνδέει ἢ συνέχει δύο τμήματα κατὰ παράθεσιν ἢ ἐπέ-κτασιν ἐνὸς συνόλου, οἷον μηχανῆς, ράβδου, ἀρότρου, τουφεκίου κττ. σύνηθ. 3) Χειροπέδη (Ἐβδομαδ. Τύπ. 1 Ἰουλίου 1934): Μή, νὰ χαρῆς, χωροφύλακα, μὴ μοῦ τὸ σφίγγῃς τὸ βραχιόλι! 4) Βραχίων Καππ.: Ἄσμ.

Ἐνι τ' ἀλέτρι του χρυσὸ κὶ ὁ ζυγὸς τ' ἄσ' ἀσήμι,
εἶναι καὶ τὰ ζενλίτσα του παλληκαριοῦ βραχιόλια.

βραχιολιάζω ἀμάρτ. **βραδολιάζω** Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βραχιόλι**.

Περιδένω, περικλείω τι διὰ ***βραχιολίου**. Πβ. **βρα-χιολώνω**.

***βραχιολίτσα** ἡ, **βραδαλίτσα** Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βραχιόλι** καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Τὸ φυτὸν αἰγόκλημα τὸ κοινὸν (Ionicera caprifolium), ἐκ τῶν κλώνων τοῦ ὁποῖου κατασκευάζουν τὰ παιδιὰ βραχιόλια. Συνών. **ἀγρόκλημα** (II) 1, **ἀγρόφυλλο**, **ποντικῆ**.

***βραχιολοσύρης** ἐπίθ. **βραδολοσύρης** Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βραχιόλι** καὶ οὐρά, παρ' ὃ καὶ **νουρά**.

Ὁ ἔχων εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ θυσάνου τῆς οὐρᾶς λευ-κὸν κύκλον ὡς βραχιόλιον, ἐπὶ βοός.

***βραχιολόπουλλον** τό, **βραδαλόπον** Πόντ. (Κε-ρασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. **βραχιόλι** διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλον, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος

Μικρὸν βραχιόλιον. Συνών. **βραχιολάκι**.

***βραχιολώνω**, **βραδαλώνω** Πόντ. (Σταυρ.) Μέσ. **βραδαλοῦμαι** Πόντ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βραχιόλι**.

1) Βάλλω βραχιόλι εἰς τὸ χέρι. 2) Μέσ. ἀποκτῶ βραχιόλι. Πβ. **βραχιολιάζω**.

βραχίονας ὁ, λόγ. κοιν. **βραχιόνα** Ἀπουλ. **βρα-χόνα** Ἀπουλ. **βραχίονα** ἡ, Εὐβ. (Στρόπον.) **βραδόνα** Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) **ἀβραδόνα** Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ.) **ἀβραδόνα** Πόντ. (Ἱμερ. Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) **βραχόνα** τό, Καλαβρ. (Μπόβ.) **βρασιόνα** Ἀπουλ. (Μελπιν.) Πληθ. **βραδόνας** τά, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. **βραχίων**. Τὸ **βραχόνα** καὶ ἐν Πεντατεύχῳ Hesseling σελ. 423.

1) Βραχίων Ἀπουλ. (Μελπιν. κ.ά.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ὅσον τὴν ἀβραδόνα μ' νερόν τρέδ' ἄσ' σὸ πεγάδ' (ἴσαμε τὸν βραχίονά μου νερὸ τρέχει ἀπὸ τῆς βρύσης) Τραπ. || Ἄσμ.

Ἀστέντες ἐπεριπέτανεν ψηλὰ 'ς σὴν ποταμέαν,
'ς σὸ στόμαν ἄτ' ἐκράτεινεν παλληκαρί' ἀβραδόναν
Κρώμν.

Πορφύρ', σείξον τ' ὤμίτῳ σου νὰ σείνταν τὰ ραδία,
σεῖξον καὶ τὰ βραδόνας σου νὰ κόφκουν τ' ἄλυσιδά
(Πορφύρη, σείσε τοὺς ὤμους σου νὰ σεισθοῦν τὰ βουνά,
σεῖσε καὶ τοὺς βραχίονας νὰ κοποῦν αἱ ἄλυσίδες) Τραπ.
Συνών. **βραχίονι** 1. 2) Μετάλλινος κλοιὸς συγκρατῶν
τὴν θήκην μαχαίρας Εὐβ. (Στρόπον.)

βραχιόνι τό, Καππ. (Σινασσ.) Κέρκ. Νάξ. Ρόδ. κ.ά. **βραχέν'** Καππ. (Ἀραβάν.) **βραδόνι** Καλαβρ. (Μπόβ.) **βραδόνιν** Πόντ. (Κερασ.) **βραδόν'** Καππ. (Ἀνακ. Φερτ.) **βροδόνι** Καππ. (Φάρασ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. **βραχιόνιον**.

1) Βραχίων ἔνθ' ἄν.: Μὲ τέτοια βραχιόνια ποῦ 'χει
μπορεῖ νὰ φτάκῃ καὶ πουλὸ ψηλᾶ (πουλὸ = πρὸ) Κέρκ.
|| Ἄσμ.

Βγάξω καὶ δίνου του ξυλᾶν ἀπάνω 'ς τὸ βραχιόνι
Ρόδ.

Ἄν σὲ δείξω τὴν τέντα μου, πολὺ θενὰ τρομάξης,
ὡς κλώθει ὀλοπράσινα καὶ μέσα ροχιασμένα,
ὡς κλώθουν τὰ τεντώματα παλληκαριοῦ βραχιόνια
Σινασσ. Συνών. **βραχίονας** 1. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.
Ζάκ. 2) Βραχιόλιον Νάξ. Συνών. **βραχιόλι** 1.

***βραχιονόπουλλον** τό, **ἀβραδονόπον** Πόντ. (Σάντ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. **βραχίονας** διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλον, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος.

Μικρὸς βραχίων.

βραχιονούδα ἡ, ἀμάρτ. **βραχιουνούδα** Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βραχίονι** καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ούδα

Ζαχαρωτὸν εἰς σχῆμα βραχιολίου.

